

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
1—Γραφεῖον ὁδ. Περιτρίεως—1

Ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε ἰσχύει τόσον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅσον ὅταν προσεύχεται ἐν τῷ κρυπτῷ. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει μόνος, κρίνεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μόνος, καὶ ἀμαρτάνει μόνος, δέον καὶ νὰ προσεύχεται μόνος. Ἐπειδὴ δὲ μόνος θέλει παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Κριτοῦ, δέον καὶ μόνος νὰ προσέρχηται ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς χάριτος. Καὶ ὄντως, διότι ἐν τῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ συνδιαλλαγῇ τῆς ψυχῆς οὐδεὶς δύναται νὰ μεσολαβήτῃ. Πάντα τὰ κρύφια τῆς καρδίας ἡμῶν εἶναι γνωστά τῷ Θεῷ, καὶ οὐδενὸς τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεῖσαν ἐμπιστοσύνην προδίδει.

Ἄν καὶ οἱ πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ ἰσχυροὶ, οἱ λόγοι ὅμως τῆς ἐν τῷ κρυπτῷ προσευχῆς εἶναι ἐτι ἰσχυρότεροι καὶ περισσότεροι. Ἐν τῇ προσευχῇ ὁ ἄνθρωπος δέον νὰ ᾖ ἀνενόητος, διό καὶ ἔχει χρεῖαν τόπου τινός, ἐν ᾧ νὰ δύναται ἀνενοχλήτως νὰ προσεύχεται «Εἵσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου» διατάσσει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Δὲν λέγει ταμεῖόν τι, οὔτε τὸ ταμεῖον, ἀλλὰ τὸ ταμεῖον σου, ἥτοι εἰς ὧρισμένον τόπον, ἐν ᾧ νὰ δύναται ἀποσυρόμενος μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὧτων τῶν ἄλλων, μακρὰν πάσης μερίμνης καὶ ταραχῆς νὰ συγκοινωνῇ ἐλευθέρως μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· ἀδιάφορον τί εἶναι τὸ ἔδαφος, τὰ τεῖχη καὶ ἡ ὁροφὴ ἢ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. Τὸ ταμεῖον ἐν ᾧ προσηύχεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἦτο ὄρος, τὸ τοῦ Ἰσαὰκ ἀγρός, καὶ τὸ τοῦ Πέτρου ἡ στέγη.

«Πλὴν ἔρχεται ὥρα λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἤδη εἶναι, ὅτε οἱ ἀλλοθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνῆσαι τὸν Πατέρα ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, διότι ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν». (Ἰωάν. δ', 23).

ΚΑΪΡΟΝ

Ἡ πόλις τοῦ Καΐρου περιτετειγισμένη ἐκ παλαιωτάτων χρόνων ὑπὸ εὐρέων λιθοδμήτων τειχῶν, ἅτινα

καθ' ἐκάστην κατεριπύονται, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ διατετηγμένη ὑπὸ χειροποιήτου τάφρου ἢ διώρυγος, ἥτις πεπληρωται ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου ὑδάτων, περιέχει παμπόλλας ὁδοὺς σχολιάς καὶ ῥυπαράς, ἐκατέρωθεν τῶν ὁποίων ἐγείρονται πολυώροφοι καὶ κάθυγροι οἰκίαι, ὧν οἱ ἐξώσται, ὥστε κρεμασταὶ γέφυραι, συνάπτονται ἀλλήλοις. Ἐν Καΐρῳ, τῇ δευτερευούσῃ ταύτῃ πόλει τοῦ ἰσλαμισμού, συγκεντρύνονται αἱ ἀναμνήσεις μακρῶν ἐκατονταετηρίδων, ὧν τὰ ἀφθάρτα καὶ κολοσιαῖα μνημεῖα τεκμαίρουσι τὴν πάλαι ποτὲ εὐκλειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας· καὶ ἐνθεν μὲν ἐγείρονται αἱ παρὰ τῶν αἰχμαλώτων Ἰουδαίων κατασκευασθεῖσαι πυραμίδες, τὰ γιγαντιαῖα ταῦτα μαυσωλεῖα τῶν ἀγερῶν Φαραῶν, ἐνθεν δὲ δείκνυνται τὰ εἰσέπια τῆς παρὰ τοῦ Καμβύσου δμνηθείσης νέας Βαβυλώως· πρὸς ἐτι δὲ, παρὰ τισι κεκαυμένοις καὶ ἀνδροῖς λοφίσκοις ἐπεκτείνεται ἐπὶ τινος ἀμμώδους πεδιάδος τὸ περιθάλμαστον ἀπολελιθωμένον δάτος, οὗ ἀντιθέτως ἔρπει ὁ φαεινός Νεῖλος, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ὁποίου ἢ τοῦ βασιλέως· θυγάτηρ ἀνεῦρε τὸ κλαυθμυρίζον τῆς Ἑβραϊδος βρέφος· μακρὰ δὲ ἀποτέρω ὑψοῦται τὸ ἀμφιλαφὲς τῆς Ματαρίας προαιωνίων δένδρον, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὁποίου ἢ τοῦ Ἰωσήφ ἱερὰ συγγένεια φεύγουσα τὴν πολυτάραχον Ἰουδαίαν ἐσκήνωσε.

Ἐν Καΐρῳ ὑπάρχει θέατρον μεγαλοπρεπές, ἵτως ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ κάλιστα τῆς Εὐρώπης, διὰ τὰ ὁποῖον ὁ πρῶτος Κεδίβης Ἰσμαὴλ ἐδαπάνησεν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου πολλὰ ἑκατομμύρια· λέγουσι μάλιστα ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη δαπάνη ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν πολλῶν αἰτιῶν τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Αἰγύπτου. Τὸ Καΐρον περιέχει πρὸς τούτοις 240 κυριωτέρως ὁδοὺς καὶ 46 πλατείας, ὧν αἱ μάλιστα λόγου ἄξιαι εἰσὶν ἡ τῆς Ρουμελίας, ἢ τοῦ Καραμαϊδάρ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἡ τῆς δενδροφύτου Ἑσβεκίας, διαβοήτου διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συμβῆσαν δολοφονίαν τοῦ περιωνύμου στρατηγοῦ Κλεβέρου. Ἐτι δὲ ἐνέχει ἑνδεκα ἀγοράς, ἐν αἷς πωλοῦνται

παντοδαπά ἐμπορεύματα τῆς τε Αἰγύπτου, τῆς Νουβίας, τῆς Νιγηρίας, τῆς Συρίας, Περσίας, τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, πρὸς δὲ ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα 140 σχολεῖα, 300 δεξάμεναι, ἐν μεγαλοπρεπὲς θέατρον, 2 ὠδεῖα, 65 βαλανεῖα καὶ 1166 καφενεῖα· ὡσαύτως δὲ ἀμύπολλα πανδοχεῖα καὶ ξενῶνες, 400 περίπου μωαμεθανικὰ τεμένη καὶ οὐκ ὀλίγοι χριστιανικοὶ ναοὶ ποικίλων αἰρέσεων καὶ δογμάτων· ἐκ τῶν τοῦ ὀρθοδόξου δὲ δόγματος ὁ περικαλλέστατος ἐστὶν ὁ ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων κτισθεὶς ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ὃν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας πατριάρχης Ἰερόθεος ἀνεκκρίνατο, ἔτι δὲ τὸ παρακείμενον μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἀναγόμενον εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Βυζαντινῶν ἐποχὴν, καὶ ὅπερ ἐπὶ μακρὸν χρόνον κατεῖχετο αὐθαίρετως ὑπὸ τῶν Κοπτῶν· ἐπὶ τῆς δυναστείας ὅμως τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ περιήλθον αὐτοὶ εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων κυριότητα καὶ κατοχὴν, ὡσαύτως ὁ ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐνθα κατατίθενται οἱ τῶν Πατριαρχῶν νεκροί, ἐν ᾧ πρότερον ἐθάπτοντο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ὅστις ὡς προστάτης καὶ πατρὸν τιμᾶται τὰ μάλα παρὰ τῶν ἐγγυφίων ὀρθόδοξων τε καὶ Κοπτῶν.

Ἀνερχόμενός τις τὴν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἄγρυσαν, συναντᾷ παρὰ τοὺς πρόποδας αὐτῆς τὸ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Χασάν δμηθέν ἐν ἔτι 1400 μεγαλοπρεπὲς καὶ καλλιτεχνικὸν τέμενος, ἐν ᾧ κεῖται καὶ ὁ τάφος τοῦ ἡγεμόνος τούτου, παρ' αὐτῷ δὲ ἐγείρεται τὸ πάλαι μὲν ποτε περιθαύμαστον, τὸ νῦν δὲ κατερειπόμενον τέμενος Γουλουνιέ, τύπος ὄντως κομψότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἰδρυθὲν τῷ 885 μ. Χ. ὑπὸ τοῦ Καλῖφου Ἀβᾶς ἐλ Γκιὰδ Γουλούν. Ἐπὶ δὲ τοῦ δώματος τῆς ἀκροπόλεως ἰδρυταὶ τὸ μᾶλλον λόγου ἄξιον τέμενος τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, κτισθὲν παρὰ τοῦ Σαλιδίνου· τὸ ἔνδον αὐτοῦ ἐστὶ κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀλαβάστρου· ὁ δὲ τεχνιέντως κατεργασμένος θόλος αὐτοῦ ἐρεῖδεται ἐπὶ ἀλαβαστρίνων στηλῶν καὶ οἱ δύο ἑτεροπλευρῶς ὑψούμενοι ὑψηλὰ κρήνη καὶ λεπτότατοι ὀβελίσκοι (μιναρέδες) ἐπιστέφουσιν αὐτό· αὐτότι παρὰ τὴν εἴσοδον εὐρεται καὶ ὁ τοῦ ἀναμορφωτοῦ τῆς Αἰγύπτου περικαλλῆς τύμβος, κεχυρωμένοις κιγκλίσιν περιπεφραγμένος καὶ φωτιζόμενος ὑπὸ αἰφώτων λυχνίων. Παρὰ τὸ τέμενος τοῦτο ἐγείρετο μεγαλοπρεπὲς τι ἀνάκτορον, ὅπερ πρὸ τινων χρόνων ἀπετεφρώθη καὶ κατεκρημνίσθη· ἐνταῦθα δὲ ὑπάρχει καὶ τὸ καλούμενον *ἄλμα τοῦ Μαμελούκου*, καθ' ὅτι ὁπότε ἐν ἔτει 1811 ὁ τῆς Αἰγύπτου Κράντωρ Μεχμέτ Ἀλῆς προσέταξε τὴν τῶν Μαμελούκων σφαγὴν εἰς καὶ μόνος πηδήσας μετὰ τοῦ ἵππου αὐτοῦ ἐκ τοῦ χώρου τοῦ βράχου τούτου, ὕψους εἰκοσὶ πού ὀργυῶν, διεσώθη φεύγων.

Μικρῷ δὲ ἀποτέρῳ παρὰ τὸν γυναικωνίτην ὑπάρχει τὸ παρὰ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Σαλαδίνου ὀρυχθὲν φρέαρ· τὸ φρέαρ τοῦτο λελατομημένον ἐν τινι σκληρῷ καὶ πετρώδῃ βράχῳ συγκοινωνεῖ, καθὰ διατείνονται, μετὰ τῶν τοῦ Νεῖλου ναμάτων καὶ προμηθεύει εἰς

τοὺς ἐν ἀκροπόλει ἐν ὥρᾳ πολιορκίας δαψιλὲς πόσιμον ὕδωρ· εἰς τὸ περιώνυμον τοῦτο φρέαρ καλούμενον παρὰ τοῖς Ἀραβὶ Μπὶ-Χαλαζὸν παρὰ δὲ τοῖς Εὐρωπαίοις *φρέαρ Γιουσουφ*. τοῦτέστιν Ἰωσήφ, κατέρχεται τις διὰ τινος κυκλοτεροῦς κλιτύος δίκην κλίμακος, ἄχρι τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων, ἀφισταμένην τρεῖς καὶ ἐννεμήκοντα ὀργυὰς ἀπὸ τοῦ εὐρέος στομίου αὐτοῦ. Οὐ πόρρω δὲ τοῦ χώρου τούτου ἐγείρονται αἱ τοῦ Ἰωσήφ σιτοθῆκαι, κτισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Σαλαδίνου καὶ συνιστάμεναι ἐξ ἐπτὰ τετραγώνων αὐλῶν, ὧν τὰ τεῖχη ὑψοῦνται ὑπὲρ τοὺς πέντε καὶ δέκα πόδας.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Ἀκροπόλεως παρίσταται ἡ ἄποψις μαγευτικοῦ πανοράματος· οἱ ἄπειροι ὀβελίσκοι τῶν παμπόλων τεμενῶν μετὰ τῶν μολυβδοσκεπῶν αὐτῶν θόλων, οἱ τὴν μονοτονίαν ποικίλοντες εὐθαλεῖς κήποι μετὰ τῶν γιγαντιαίων αἰγείρων καὶ φιλυρῶν, οἱ τοῦ Νεῖλου σαπφειρώδεις διελιγμοὶ οὗς μύρια ὅσαι εὐρίστοι ἄκατοι καθ' ἐκάστην διαπλέουσιν· αἱ οὐρανομήκεις πυραμίδες, τὰ προαιώνια ταῦτα μαυσωλεῖα, ἅτινα ὅ,τε χρόνος καὶ αἱ τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ἐσεβάσθησαν, τὰ ἐν τῷ φαινομένῳ ποταμῷ κατάφυτα νησίδρια, ἐκ δὲ τὰ ἐναντι αὐχμηρὰ καὶ πετρώδη Λυβικὰ ὄρη, ἅπερ προσβαλλόμενα ὑπὸ τῶν τοῦ δύνοντος ἡλίου ἀκτίνων φαίνονται ὡσεὶ περιφλεγῆ, καὶ τέλος αἱ ἀπέραντοι ἀμμώδεις πεδιάδες ἐμβάλλουσιν εἰς τὴν τῶν θεατῶν φαντασίαν ποικίλους διαλογισμούς τε καὶ βεμβασμούς.

Ἐν δὲ τοῖς περιχώροις τοῦ Καῖρου τὰ μᾶλλον ἄξια μνήμης εἰσὶν ὁ τοῦ Βουλᾶκου λιμὴν ἐνθα ὑπάρχουσιν ἀγοραὶ, βαλανεῖα παντοῖα, ὕφαντεῖα ὀλοσιρικῶν καὶ ἐριούχων· τὸ περισπούδαστον Μουσεῖον καὶ εὐθαλὴ καὶ σύσκια κηπάρις. Ἀντιθέτως δὲ αὐτῶν κεῖται τὸ χωρίον *Σιούμπρα*, ἐνθα ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς ἐδήματο πολυτελὲς καὶ καλλιτεχνικὸν μέγαρον μετὰ ὠραίων κήπων καὶ δειροστοιχιῶν· ἐκατέρωθεν δὲ τῆς πρὸς τὴν *Σιούμπραν* ἀγούτης λεωφόρου ἐγείρονται τερπναὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ ἐπαύσεις, τὰ ἐνδιατήματα οὗτοι τῶν πολυτάλαντων τῆς χώρας κατοίκων. Ὡσαύτως δὲ ὑπάρχει τὸ *Κασρ-ἑλ-ἑν* ἐν ᾧ ἐγείρεται τὸ εὐρύχωρον νοσοκομεῖον καὶ ἡ τῆς ἱατρικῆς καὶ χειρουργικῆς σχολή.

Ἐπὶ δὲ τοῦ νησιδρίου *Ρῶδα*, ἐφ' οὗ ἱδρυνται τὰ περικαλλῆ τοῦ νῦν Ἀντιβασιλέως ἀνάκτορα, διασώζεται τὸ ἀρχαῖον νειλόμετρον (μουκκίας-ἐλ-νίλ) τοῦτέστιν εἰκοσάπληγος τις στήλη ὀκτάγωνος, ἐφ' ἧς εἰσὶ γεγραμμένα χρυσοῖς ἀραβικοῖς γράμμασι ἀποφθέγματα τινὰ τοῦ Κορανίου· ἡ στήλη αὕτη χρησιμεύει οἷον εἰ γνώμων τῆς τῶν τοῦ Νεῖλου ὑδάτων ἐνιαυσίας πλημμύρας.

Οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἐκτείνεται κοιλάς τις, ἀβασία καλούμενη, ἐνθα κατ' ἔτος τελοῦνται ἵπποδρομικοὶ ἀγῶνες.

«ΦΘΙΩΤΙΣ».